

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Guzun Vasile în numele inculpatului Cotici Anton, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Cotici Anton Andrei, născut la 30 ianuarie 1951, originar din s. Vulpești, r-nul Ungheni, domiciliat în or. Ungheni, str. Livezilor, 36.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.01.2015 - 14.03.2016 (prima instanță);
2. 15.04.2016 - 11.05.2016 (instanța de apel);
3. 18.07.2016 - 07.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 14 martie 2016, Cotici Anton a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4000 (patru mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cotici Anton, la data de 29 septembrie 2014, aproximativ la ora 22:00, conducând autoturismul de model „Wolkswagen-Polo” cu n/î CQG-952, pe strada Romană din or. Ungheni, în apropierea stadionului orașenesc, fără a ține seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, nerespectând dexteritatea în conducere care i-ar fi permis să prevadă situațiile periculoase și fără a ține cont de situația rutieră, conform prevederilor art. 45 alin. (1) lit. a), b), d) Regulamentul circulației rutiere, nu a reacționat adecvat conform

prescripțiilor art.45 alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, la obstacolul apărut în limita vizibilității și anume pe pietonul Ceban Fiodor, care traversa strada și ca rezultat l-a incursionat.

În urma incursiunii, cet. Ceban Fiodor s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 222 din 05.11.2014, cu vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractura maleolei mediale a gambei drepte, hemartroza articulației genunchiului drept, traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, excoriații din regiunea capului și genunchiului, echimoza din regiunea umărului drept.

Aceste acțiuni ale inculpatului Cotici Anton au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal - *adică, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Guzun Vasile în numele inculpatului Cotici Anton, prin care a solicitat să fie achitat pe motivul, că consideră că vina inculpatului nu a fost dovedită, se deplasa regulamentar, nu a încălcat regimul de viteză, dimpotrivă victima a încălcat regulile de circulație rutiere, traversând strada neregulamentar, în loc neindicat, apărînd brusc în fața vehiculului condus de inculpat, iar ultimul nu a avut posibilitatea de a evita impactul.

Apelantul a considerat că, prima instanță unilateral a permis administrarea probelor, refuzînd neîntemeiat de a numi efectuarea unei expertize autotehnice suplimentare, ori un simplu calcul dovedește că victima se deplasa cu o viteză de mai puțin de 1000 metri pe oră, fapt ce nu corespunde celor constatate, din acest motiv a solicitat expertiză suplimentară ce ar fi probat, că inculpatul nu a avut posibilitatea fizică de a evita impactul, iar alte încălcări nu i-au fost înscrinate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, apelul avocatului Guzun Vasile în numele inculpatului a fost admis, din alte motive decît cele declarate, ca fiind fondat, sentința a fost casată, în latura stabilirii pedepsei, cauza a fost rejudecată și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Cotici Anton Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și numită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, ce constituie 4000 (patru mii) lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În rest dispozițiile sentinței au fost păstrate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecînd cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la

concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Cotici Anton în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, totodată corect a apreciat măsura de pedeapsă principală aplicată inculpatului, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana vinovată.

Instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond se bazează pe următoarele probe : declarațiile inculpatului Cotici Anton (f.d.172-174), care nu și-a recunoscut vina și a relatat circumstanțele cazului reieșind din poziția sa de apărare, cărora instanța de fond le-a dat aprecierile critice corespunzătoare, declarațiile părții vătămate Ceban Fiodor (f.d.135-138), a martorilor Odaischi Petru (f.d.148-150), Cibotar Profir (f.d.151-152), a expertului judiciar Tverdohleb Mihail, care a invocat că pietonul a fost lovit cu bara de protecție a automobilului, deși în momentul efectuării expertizei, la bara de protecție nu s-au observat deteriorări, dar în urma loviturii este posibil amortizarea barei de protecție și aceasta nu poate fi deteriorată (f.d.141-143), declarațiile expertului medic-legist Jantovan Grigore, care a susținut concluziile expertizei medico-legale efectuate de el, care a mai invocat, că în urma examinării radiologice s-a constatat fractura maliolei mediale pe dreapta a piciorului și hemotroză a genunchiului drept, vătămările corporale corespund timpului cînd au fost depistate, momentului examinării medicale (f.d.167-168), precum și probele scrise : procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 29.09.2014 și schița accidentului rutier (f.d.7-8); testul Draiger efectuat în privința lui Cotici Anton, din care rezultă că nu a folosit băuturi alcoolice (f.d. 11) și procesul verbal de constatare a stării de ebrietate a lui Cotici Anton (f.d.12); procură eliberată de Marcinschi Iulian pe numele Cotici Daniela din 02.11.2012 pe unitatea de transport-automobil de model „Wolksvagen-Polo” cu n/î CQG-952 (f.d.26); procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Ceban Fiodor din 06.11.2014 și schița plan și planșa fotografică (f.d.37-41); procesul-verbal de verificare a declarațiilor bănuitului Cotici Anton din 06.11.2014 și planșa fotografică (f.d.42-45); raportul de expertiză medico-legală nr.222 doc. din 05.11.2014 în privința lui Ceban Fiodor din care s-a constatat că au fost cauzate vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractura maleolei mediale a gambei drepte, hemartroza articulației genunchiului drept, trauma cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, excorații din regiunea capului și genunchilor, echimoză din regiunea umărului drept (f.d.46); raportul de expertiză judiciară nr.2156 din 22.12.2014, din care urmează că la deplasarea automobilului cu viteza de 40 km/oră în momentul începerii deplasării pietonului de la mijlocul părții carosabile în direcția benzii de deplasarea automobilului “W-Polo”, șoferul ultimului dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frînare și în cazul dat șoferul automobilului “W-Polo” din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze conform cerințelor subpunctului 2) pct.45 din regulamentul circulației rutiere care prescrie *„în cazul în care în limita vizibilității, apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”* (f.d.66-73), în legătură cu ce instanța de apel a considerat,

că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului la art.264 alin.(1) Cod penal.

Astfel, s-a stabilit cert, că conducătorul automobilului “Wolkswagen-Polo”, Cotici Anton, avea posibilitate să evite tamponarea pietonului prin frînare și că a încălcat pct.45 alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009.

Prin urmare, declarațiile părții vătămate Ceban Fiodor, a expertului judiciar Tverdohleb Mihail și a expertului medic-legist Jantovan Grigore coroborează între ele, prin care deplin este dovedită vina inculpatului, iar declarațiile inculpatului sînt contradictorii, înaintate doar în scop de apărare și evitarea răspunderii penale.

Instanța de apel a menționat că, probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.93-101 Cod de procedură penală, adică sînt pertinente, concludente, veridice, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd fără careva dubii vinovăția lui Cotici Anton în sensul învinuirilor aduse, în deplină măsură.

Instanța de apel a concluzionat, că instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, ținînd cont de circumstanțele reale și personale, stabilindu-i lui Cotici Anton o pedeapsă principală din categoria cea mai blîndă - amendă, care este echitabilă faptei infracționale săvîrșite, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și va preîntîmpina comiterea unor asemenea fapte de către acesta și alte persoane.

Deci, pedeapsa principală de amendă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Totodată, instanța de apel a constatat că instanța de fond a comis o eroare de drept în cazul aplicării față de inculpat a pedepsei complimentare sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an. Or, potrivit sancțiunii prescise în art.264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani se aplică doar în cazul stabilirii pedepsei principale cu închisoare de pînă la 3 ani. Însă, în cauza de pe rol, inculpatul a fost pedepsit la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei. Prin urmare, instanța de fond neîntemeiat a aplicat față de inculpat și pedeapsa complementară nominalizată.

Deaceia, pedeapsa complementară sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an a fost exclusă, instanța de apel aplicînd în cazul dat prevederile art. 409-410 Cod de procedură penală, fără a înrăutăți situația inculpatului.

La fel, instanța de apel a constatat, că expertiza autotehnică, a fost numită cu informarea învinuitului Cotici Anton și avocatului Guzun Vasile, care au adresat

expertului doar o întrebare, inclusă în ordonanță, că la parvenirea raportului de expertiză au declarat că nu sînt de acord cu raportul de expertiză autotehnică, dar n-au indicat motivele, că atît la urmărirea penală, cît și la judecarea în fond a cauzei învinuitul Cotici Anton și avocatul Guzun Vasile nu au expus o poziție clară referitor la dezacordul cu raportul de expertiză, că avînd posibilitatea legală în ședința de judecată, n-au adresat experților întrebările sale.

La stabilirea vinovăției, calificării juridice și pedepsei au fost luate în considerație atît probele învinuirii, cît și ale apărării.

Instanța de apel a menționat, că potrivit art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală, în cazul în care se invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță, ceea ce inculpatul Cotici Anton și avocatul său Guzun Vasile n-au făcut în instanța de apel.

În ședința instanței de apel avocatul n-a motivat faptic și legal necesitatea administrării de noi probe.

În opinia instanței de apel faptul că aceștia nu sunt de acord cu concluziile expertizei autotehnice, nu poate motiva reluarea cercetării judecătorești și numirea unei expertize suplimentare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guzun Vasile în numele inculpatului Cotici Anton, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- recurentul consideră, că inculpatul Cotici Anton neîntemeiat a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului, ori în instanța de judecată s-a constatat, că Cotici Anton se deplasa regulamentar, nu a încălcat regimul de viteză, dimpotrivă victima a încălcat RCR traversînd strada neregulamentar, în loc neindicat, apărînd brusc în fața vehicolului condus de inculpat, iar ultimul nu a avut posibilitate de a evita impactul;

- instanțele judecătorești la judecarea cauzei unilateral au permis administrarea probelor, refuzînd neîntemeiat de a numi efectuarea unei expertize autotehnice suplimentare, ori un simplu calcul ne va dovedi că la deplasarea victimei cu aproximativ 7,5 km oră, el s-a aflat în vizorul conducătorului auto aproximativ 0,4 secunde și nu 3,18 secunde cum a calculat expertul, din a căror calcule se deduce, că victima se deplasa cu o viteză de mai puțin de 1000 metri pe oră, fapt ce nu corespunde celor constatate în cadrul judecării cauzei, ori însăși victima a declarat, că el se grăbea și se deplasa repede, cu fuga ce de fapt probează faptul deplasării lui nu cu viteză de aproximativ de 7-8 ori mai mare decît cea dedusă din concluziile expertului și deci în asemenea caz se micșorează durata aflării victimei în vizorul conducătorului auto, fapt ce exclude posibilitatea ultimului de a evita impactul cu victima;

- recurentul menționează că în astfel de împrejurări expertiza suplimentară ar fi probat, că Cotici Anton nu a avut posibilitatea fizică de a evita impactul cu victima, iar alte încălcări nu i-au fost incriminate;

- recurentul consideră, că prin refuzul de a numi o expertiză suplimentară, instanțele l-au privat pe Cotici Anton de a-și proba nevinovăția, ori prin acestea instanța i-a încălcat condamnatului dreptul la apărare, și faptul, că apărarea nu a adresat din greșeală expertului interogat în ședința judiciară oricare întrebare, care de fapt a cerut de a fi inclusă la efectuarea expertizei, nu dă dreptul instanței de a condamna un om nevinovat.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul Ghervas Iurie a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Guzun Vasile în numele inculpatului Cotici Anton, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece motivele invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. La fel, procurorul mai menționează că referitor la alegațiile recurentului precum că motivarea soluției contestate contrazice dispozitivul hotărârii instanței de apel și care, în viziunea lui, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel (cererea de efectuare a expertizei autotehnice complexe), temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, rejudecând cauza, instanța de apel s-a pronunțat asupra motivului invocat supra, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

Procurorul mai menționează că referitor la afirmațiile recurentului că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, este de reținut că faptul nerecunoașterii vinovăției și dezacordul cu concluziile expertizei autotehnice este o modalitate de apărare, iar solicitarea efectuării unei expertize suplimentare este lipsită de motiv sub aspectul de drept și de fapt, având scop de tergiversare a examinării cauzei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

După cum rezultă din textul recursului, avocatul Guzun Vasile în numele inculpatului Cotici Anton, făcând trimitere la temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi casată în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Recurentul critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel, precizînd că instanțele judecătorești au refuzat neîntemeiat de a numi efectuarea unei expertize autotehnice suplimentare, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Cotici Anton în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, ținîndu-se cont de prevederile art. 61, 75, 84 Cod penal.

Criticile formulate de recurent privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia instanței de apel, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul, că verificînd hotărîrile atacate în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică

existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, instanța de apel, judecînd apelul părții apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele invocate în apel și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat, argumentul recurentului, precum că *„prin refuzul de a numi o expertiză suplimentară, instanțele l-au privat pe Cotici Anton de a-și proba nevinovăția, ori prin acestea instanța i-a încălcat condamnatului dreptul la apărare, și faptul, că apărarea nu a adresat din greșeală expertului interogat în ședința judiciară oricare întrebare, care de fapt a cerut de a fi inclusă la efectuarea expertizei, nu dă dreptul instanței de a condamna un om nevinovat”*, deoarece instanța de apel în decizia sa (f.d. 218 verso - 219) a menționat clar asupra acestui fapt și anume : *„atît la urmărirea penală, cît și la judecarea în fond a cauzei partea apărării a dispus de suficient timp (16.10.2014- 22.01.2015 la urmărirea penală și 26.01.2015-14.03.2016 la judecarea în fond) și mijloace pentru a elucida toate întrebările care-i interesează pe caz și a-și prezenta poziția sa de apărare, dar nu a folosit acest drept în deplină măsură. Pe data de 26.11.2014 a fost emisă ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei auto-tehnice.(f.d.54)*

Ordonanța dată în aceiași zi a fost adusă la cunoștința învinuitului Cotici Anton și apărătorului Guzun Vasile, care au menționat în procesul-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei din 26.11.2014, că cereri nu au și sînt de acord ca expertiza să fie efectuată de oricare expert al CNEJ a R. Moldova, recuze nu au la nici un expert.(f.d.55). Pe data de 24.12.2014 învinuitului Cotici Anton și apărătorului Guzun Vasile li s-a adus la cunoștință raportul de expertiză judiciară nr.2156 din 22.12.2014 și potrivit procesului-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 24.12.2014, învinuitul Cotici Anton a refuzat să-l semneze, iar avocatul Guzun Vasile a indicat, că nu este de acord cu raportul de expertiză, deoarece concluzia nu corespunde realității.(f.d.75)

Referitor la situația descrisă de avocat în procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 24.12.2014, la 24.12.2014 s-a emis o ordonanță, prin care s-a confirmat netemeinicia celor scrise de avocat, copia căreia s-a înmînat lui Cotici Anton și lui Guzun Vasile. (f.d.78)

Careva obiecții la ordonanța din 24.12.2014 n-au fost înaintate.

Prin ordonanța din 22.01.2015 cererea avocatului și învinuitului referitor la efectuarea expertizei autotehnice complexe a fost respinsă, fiind indicat motivele respective.(f.d.96)

La cunoștința cu materialele cauzei și finisarea urmăririi penale de partea apărării nu s-a solicitat completarea ei.

S-a respins un asemenea demers și la judecarea în fond.

În ședința de judecată a instanței de fond au fost audiați experții Tverdohleb Mihail și Jantovan Grigore, cărora inculpatul și avocatul nu le-au adresat întrebările care-i interesează.

În ședința instanței de apel avocatul Guzun Vasile a declarat, că a avut posibilitate să-i pună întrebări expertului la judecarea în fond a cazului, dar nu le-a pus din greșeala apărării.

Astfel, Colegiul penal constată, că expertiza autotehnică a fost numită cu informarea învinuitului Cotici Anton și avocatului Guzun Vasile, care au adresat expertului doar o întrebare, inclusă în ordonanță, că la parvenirea raportului de expertiză au declarat că nu sînt de acord cu raportul de expertiză autotehnică, dar n-au indicat motivele, că atît la urmărirea penală, cît și la judecarea în fond a cauzei învinuitul Cotici Anton și avocatul Guzun Vasile nu au expus o poziție clară referitor la dezacordul cu raportul de expertiză, că avînd posibilitatea legală în ședința de judecată, n-au adresat experților întrebările sale.”

Ținînd seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar instanța de apel casînd sentința în latura stabilirii pedepsei, la examinarea apelului declarat de avocatul Guzun Vasile în numele inculpatului Cotici Anton, a respectat întocmai prevederile art.414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurent stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” nu s-a confirmat în speța dată, este pur declarativ și constituie opinia subiectivă a recurentului, și sub acest aspect instanța de apel corect a motivat în decizia sa (f.d. 217-220), că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului la art. 264 alin. (1) Cod penal. Aceste motive și concluzii instanța de recurs le însușește, considerîndu-le corecte.

Prin urmare, instanța de recurs conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor judecătorești, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Cotici Anton în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale *încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, că anume inculpatul Cotici Anton se face vinovat de comiterea accidentului rutier, și nu victima după cum menționează recurentul.

Referitor la argumentul adus de recurent precum că „*inculpatul Cotici Anton neîntemeiat a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului, ori în instanța de judecată s-a constatat, că Cotici Anton se deplasa regulamentar, nu a încălcat regimul de viteză, dimpotrivă victima a încălcat RCR traversînd strada neregulamentar, în loc neindicat, apărînd brusc în fața vehicolului condus de inculpat, iar ultimul nu a avut posibilitate de a evita impactul*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și o modalitate de apărare a inculpatului, or prin raportul de expertiză judiciară nr. 2156 din 22 decembrie 2014 efectuată de către expertul Tverdohleb Mihail nu se confirmă cele relatate de recurent (f. d. 66-73).

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guzun Vasile în numele inculpatului Cotici Anton, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe **Cotici Anton Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin